

Tác phẩm tham dự xét duyệt VHNT năm 2019

Bà c m c a m

.....Viết trong mùa Vu Lan - Tình anh Sơn)

Tôi đã gặp được một bức hình đẹp nhất

Lung linh giữa đời thường

Ngồi đàn ông mới ngày bốn tiếng mua sắm canh cho mẹ già đau yếu

Nhà nhà, ân cần hân hoan bàn tay phụng dưỡng

Không ngừng yên bình anh đứng dẫu nắng gió bên mâm cơm hai người ngồi nhìn chăm chú
già trẻ ngồi nhai trầu trầu

Đó làm thành tình yêu trái tim

Dẫu câu chuyện chỉ là một thoáng giữa đời nhưng mà rất đỗi bình thường...

Bao nhiêu năm rồi, anh nhỉ ?

Làm con đâu tính tháng tính ngày

M người lạ ng yên đôi mắt vô hồn như h người ng v cõi nào xa xăm tím t p

M sống đời c cây không có thời gian, không có c vui buồn

Đôi bàn tay người đàn ông như d n h t c bao nhiêu tình th người yêu triu m n nh t

Th n tr người n u n người, b người bê t người chén c m, ly s a

Chi c khăn ăn luôn đ c anh nâng như nhàng trên khuôn mi người m già th c ăn c luôn
ch c trào
ra
v người vãi

Nh người gi t s a m c đầ tràn ra khoe môi đã bao ngày héo khô c n c i

Anh nh n n i người ch bôn t p t người mi người ăn m khó nh c nu t nhai nh t trong vô th c

Ting miing m t nh đ u và mái đ u hoa râm c a đ a con cúi xu ng trong i đ ng viên nh
nhà: m hã ráng ăn thêm

Khuôn miing ng i đàn ông cũng co giãn méo tròn ch o ch a theo m i c đ ng móm
mém nu t
nhai c a
ng i m già nua héo hơn kh c kh

Thiên liêng làm sao 1 phút giây này

Tu i th ùa v bao tháng ngày m m b ng nuôi n ng ch t chiu v t v

Con th i n khôn trong ni m h nh phúc m ngày m i dâng tràn

Ngày x a con th p bé c ph i ng c lên nhìn m v i bao nhiêu đ u đ h i

Gi con ph i cúi th p xu ng m i nhìn đ c t n sâu vào đôi m t mênh mông...

Nh ng b a ăn c a m c kéo dài tri n miên nh th i gian đ ang h i ng ng đ ng

Vui buồn của người con hòa theo tiếng mưa ngấm canh mướt gợn ng nuốt nhai đay khó nhọc
mười chi u

Mười nhó thỏ người đó, trên chiếc xe lăn bất động

Đã lâu rồi mình không hề nói một lời nào, căn bệnh triền miên đã lấy hết đi sinh khí của con
người hết nhích chi c lá khô chốc còn lết lay trong mùa đông
rét giá

Trong niềm quên miên man mình vẫn còn cảm nhận sự sống hiên ngang hàng ngày bằng dáng
hình đứa con trai thân thuộc

Vì đôi mắt nó luôn nhìn mình bằng ánh nhìn triu mến quá

Trong đó chứa đựng một bầu trời yêu thương rộng rãi rộng lớn mệnh mông...

Nên những câu chuyện đời như những câu chuyện chăm sóc ân cần rộng rãi thân quen

Người đàn ông tóc đã hoa râm luôn phẩy cái khom người để đỡ nâng tầm lưng còng mình già
tóc trắng

Bón miếng ăn, canh giục người, giặt giữ áo khăn, thang thuốc hàng ngày...

Xin đừng ai rao giảng xa xôi về tình máu tở thiêng liêng, về những đứa trẻ mồ côi con cấn phải làm đứt lòng hiếu thảo

Xin đừng nói về những đáp đờn về i đừng sinh thành đã dờn đờn c lờn khôn ta

Giả cu c sờn bờn bờ, cũng xin đừng vì n đờn lý do phải hờ i hờ mờ u sinh

Mà sao lãng đi mọt thờ tình thờn yêu cao quý nhờ t:

Khi mờ ta đã già...

Bờn có đờm đã tờn nờu cho mờ mình đờn c mờ y bờ a cờ mờ lờ y đờn c bao lờn thuờ c thang khi trái gió trờ trờ i mờ bờ nh?

Bờn đã đờn c mờ y lờn ngờ i tờ mờ gờ xờn ng cho mờ già trong nhờn bờ a ăn đờm mờ m? Có bao nhiêu ngày chăm sóc lúc mờ mờ đau?

Không phải cờ a cờ i bờ c tiờn, mờ ta chờ cờn nhờn đờu chăm lo rờ t thờ t

Chính là tình yêu thờn, là nghĩa nhân, là lờ sờn làm ngờ i

Anh, chị là một người bình thường nhưng trong lòng tôi anh xứng đáng là người cao quý

Bố mẹ tranh giành tình mẹ con thiêng liêng anh đã vì nên quá đỗi

Dù không cần một lời chú thích nào

Mà bằng chính sự thật cuộc đời

Đã nhen lên trong tâm thức con người những niềm tin và tia sáng hân hoan vì lòng yêu
thường
cao cả

Khi những câu chuyện miệt mài và vất vả xa hoa đâu hẳn đã mang về hạnh phúc

Mà mẹ ta chỉ cần sự ấm áp

Trong bà c m bình dị hàng ngày để cho những đứa con yêu quý chăm chút thường yêu...

Ng c Đi p